

JUSTITISMINISTERIET

Administrationsafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 30. april 2014
Kontor: Økonomistyringskontoret
Sagsbeh: Anne Nygaard Just
Sagsnr.: 2014-0032-1241
Dok.: 1129578

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 439 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 1. april 2014. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karsten Lauritzen (V).

Karen Hækkerup

/

Anette Görtz

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 439 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”Vil ministeren beskrive, hvordan udvisningsprocessen er i forhold til udvisning af udlændinge, der er udvist ved endelig dom og som har udstået deres straf?”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, hvortil der henvises:

”Rigspolitiet kan indledningsvis oplyse, at det er politiet, der i forbindelse med (prøve)løsladelsen forestår den praktiske udsendelse af en udlænding, som er udvist ved dom, og tilvejebringer forudsætningerne for udsendelsen.

Det tilstræbes i videst muligt omfang, at udsendelsen af en udvisningsdømt udlænding kan ske i umiddelbar tilknytning til (prøve)løsladelsen efter afsoning af den idømte straf. Arbejdet med at tilvejebringe forudsætningerne for en udsendelse – herunder fremskaffelse af rejsedokumenter og eventuelle nødvendige indrejsetilladelser fra myndighederne i hjemlandet – påbegyndes så vidt muligt, mens udlændingen stadig afsoner.

Erfaringsmæssigt udsendes størstedelen af de udvisningsdømte umiddelbart i forbindelse med (prøve)løsladelsen eller efter en ganske kort varetægtsfængsling i medfør af udlændingelovens § 35.

Der forekommer imidlertid tilfælde, hvor en udsendelse ikke kan gennemføres i umiddelbar forlængelse af (prøve)løsladelsen. Dette kan skyldes såvel retlige som praktiske forhold.

En udsendelse vil således skulle afvente behandlingen af en eventuel verserende asylsag/prøvelse af udsendelsesspørgsmålet i medfør af udlændingelovens § 31, jf. § 49 a, eller en anmodning om ændring af afgørelsen om udvisning, jf. udlændingelovens § 50. Der kan også være tale om, at udlændingen har indbragt sagen for et internationalt klageorgan med opsættende virkning. I disse tilfælde vil udsendelsen først kunne gennemføres, når der foreligger en endelig afgørelse i forhold til de nævnte sager. Der er også sager, hvor de nødvendige rejsedokumenter/indrejsetilladelser ikke foreligger på tidspunktet for (prøve)løsladelsen, selv om arbejdet med at fremskaffe dokumenterne som nævnt i videst muligt omfang sættes i gang under afsoningen. Hertil kommer, at domsudviste udlændinge ofte skal udsendes til lande, hvortil der er udsendelsesproblemer, og hvor

det derfor kan tage lang tid – hvis det overhovedet er muligt på det pågældende tidspunkt – at tilvejebringe forudsætningerne for en udsendelse af en udlænding, der ikke ønsker at medvirke hertil.

I sådanne tilfælde anvender Rigspolitiet i videst muligt omfang mulighederne i udlændingelovens § 35 for at holde udlændingen frihedsberøvet, indtil forudsætningerne for en udsendelse er tilvejebragt, og udsendelsen kan gennemføres.

Der kan dog forekomme tilfælde, hvor politiet eller domstolene vurderer, at der ikke er grundlag for at varetægtsfængsle en udvist udlænding efter afsoning af den idømte straf. Det kan eksempelvis være i tilfælde, hvor tidsperspektivet for en udsendelse eller for afslutningen af en asylsag er så langt/usikkert, at det vil stride mod almindelige proportionalitetsprincipper at iværksætte en varetægtsfængsling i medfør af udlændingelovens § 35. I sådanne tilfælde vil udlændingen som det helt klare udgangspunkt af Udlændingestyrelsen blive pålagt at tage ophold i Center Sandholm og af Rigspolitiet blive pålagt en såkaldt ”kriminelt meldepligt” i medfør af udlændingelovens § 34, stk. 5.

Der kan endvidere forekomme tilfælde, hvor politiet eller domstolene – efter nogen tid – ikke finder grundlag for at forlænge en iværksat varetægtsfængsling efter udlændingelovens § 35. Det kan eksempelvis være begrundet med, at politiets udsendesbestræbelser trækker ud, eksempelvis som følge af meget lange sagsbehandlingstider hos hjemlandets myndigheder i forbindelse med udstedelse af rejsedokumenter/hjemrejsetilladelser. Det kan endvidere være begrundet med, at behandlingen af en verserende asylsag eller sagsbehandlingen hos et internationalt klageorgan trækker ud. Også i disse tilfælde, vil udlændingen som det helt klare udgangspunkt af Udlændingestyrelsen blive pålagt at tage ophold i Center Sandholm og af Rigspolitiet blive pålagt en såkaldt ”kriminelt meldepligt” i medfør af udlændingelovens § 34, stk. 5.

Det kan i den forbindelse oplyses, at Rigspolitiet underretter asylmyndighederne (Udlændingestyrelsen og Flygtningenævnet), når en udlænding med en verserende asylsag udvises ved dom, således at asylmyndighederne har mulighed for at prioritere behandlingen af sagen, blandt andet med det formål at begrænse udstrækningen af en iværksat varetægtsfængsling.

Politiet skal løbende sikre sig, at en iværksat og forlænget varetægtsfængsling er proportional. Dette følger af Danmarks internationale forpligtelser, herunder blandt andet Den Europæiske Menneskerettighedskonvention. I den forbindelse spiller den tidsmæssige udstrækning af varetægtsfængslingen en væsentlig rolle, også selv om der ikke er fastsat en absolut længstetid i udlændingeloven for varetægtsfængslinger efter § 35.”